

дисциплінарним органом для проходження перепідготовки за результатами кваліфікаційного оцінювання, якщо можливість здійснення суддею правосуддя у відповідному суді не підтверджена – визначається ВККСУ; суддів, які проходять додаткове навчання на підставі рекомендації викладача (тренера) за результатами тренінгу під час підготовки – визначається ВККСУ.

Стандартизовані програми підготовки розробляються для таких категорій: суддів місцевих загальних судів; суддів місцевих господарських судів; суддів місцевих адміністративних судів; суддів апеляційних судів; суддів апеляційних господарських судів; суддів апеляційних адміністративних судів; суддів Вищого антикорупційного суду; суддів Вищого суду з питань інтелектуальної власності; суддів Верховного Суду; голів та заступників голів судів.

Розробка програм курсів навчання для підвищення кваліфікації суддів, які тимчасово відсторонені від здійснення правосуддя кваліфікаційним або дисциплінарним органом, здійснюється окремо, залежно від потреби у цьому.

Постійне підвищення кваліфікації працівників апаратів судів з метою оперативного і якісного забезпечення діяльності суду проводиться протягом їх усієї трудової діяльності, але не рідше одного разу на три роки, тривалістю до одного тижня, окремим структурним підрозділом НШСУ, що відповідає за підготовку працівників апаратів судів, РВ НШСУ.

Пожарнюк Юрій

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Крамарчук С.П.)

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ МЕХАНІЗМУ ВНУТРІОРГАНІЗАЦІЙНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

З динамічним розвитком науки і техніки перед управлінцями лежить одне завдання – розроблення такого механізму внутріорганізаційного управління діяльністю підприємства, який би дозволив зберігати та зміцнювати стійку позицію підприємства на ринку, адекватно та оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища та стабільно розвиватися.

Висока конкуренція, стрімкий розвиток маркетингу, мінливість політичної ситуації змушують керівників перебудовувати механізм внутріорганізаційного управління таким чином, щоб забезпечити підприємству збалансовану фінансово-господарську діяльність.

Все більше і більше виникає необхідність у переоцінці структури і змісту механізму внутріорганізаційного управління та пристосування його елементів

до умов сучасного господарювання.

На сьогоднішній день не існує чіткого визначення поняття «механізм внутріорганізаційного управління діяльністю підприємства», тому метою даної праці є дослідження поняття «механізм внутріорганізаційного управління діяльністю підприємства» та визначення його основних елементів.

Поняття «механізм» є багатоаспектним і широко використовується у різних сферах життєдіяльності. Енциклопедія визначає поняття «механізм» як систему тіл, що призначена для перетворення руху одного або декількох тіл у потрібний рух інших тіл [4].

Короткий економічний словник описує поняття «механізм» як послідовність станів процесів, які визначають собою які-небудь дії, явища; система, пристрій, який визначає порядок якого-небудь виду діяльності [1, с.401].

Поступово переходячи до розгляду поняття «механізм внутріорганізаційного управління» варто було б розглянути, що являє собою механізм управління. Так, Н. Р. Нижник трактує механізм управління як категорію управління, що включає цілі управління, елементи об'єкта та її зв'язки, на які здійснюється вплив, дії в інтересах досягнення цілей, методи впливу, матеріальні та фінансові ресурси управління соціальним та організаційним потенціалами [3, с.37].

Як вже зазначалося вище, на сьогоднішній день не існує чіткого визначення поняття «механізм внутріорганізаційного управління діяльністю підприємства». Одні автори трактують його, як сукупність процесів, що відбуваються в організації, другі – як етапи життєвого циклу організації, треті – як основні правила, норми, що діють у межах організації. Також механізм внутріорганізаційного управління можна розглядати з точки зору здійснюваної діяльності, а саме:

- 1) організаційний механізм конкурентоспроможності підприємства;
- 2) організаційний механізм бюджетування;
- 3) організаційний механізм фінансової діяльності підприємства [2, с.10].

Узагальнивши вище сказане трактування поняття «механізм внутріорганізаційного управління» набуває наступного вигляду.

«Механізм внутріорганізаційного управління» – це сукупність усіх правил і норм, які циркулюють всередині організації, а також усі господарські процеси, які здійснює організація для досягнення основної мети діяльності.

Найбільш чітко, узагальнено та послідовно механізм внутріорганізаційного управління відображено в структурі управління, тому що в структурі управління поєднуються всі сторони діяльності підприємства, встановлюються взаємовідносини між структурними підрозділами та працівниками апарату управління.

За допомогою організаційної структури можна вивчити та оцінити розподіл функцій та повноважень, фінансову звітність, кадрову політику, а також особливість господарської діяльності, яку здійснює підприємство. Звідси витікає наступне визначення поняття «механізм внутріорганізаційного управління» – це всі організаційні та розпорядчі дії, які є взаємозалежними і в сукупності забезпечують виконання досягнення поставлених цілей.

Отже, в сучасних економічних умовах одним з актуальних питань для керівників підприємств є формування такого механізму внутріорганізаційного управління підприємством, що спроможний забезпечити ефективність управління і конкурентоспроможність підприємства. На основі здійсненого дослідження можна зробити висновок про те, що механізм внутріорганізаційного управління діяльністю підприємства – це сукупність організаційних складових у механізмі управління (мета та завдання управління, функції та технології управління, методи управління, норми та правила, організаційні процеси), що сприяють організаційному регулюванню, управлінню в інтересах підприємства, ефективній діяльності управлінської системи.

Використані джерела

1. Азрилиян А.Н. Краткий экономический словарь. М.: Институт новой экономики, 2001. 1088 с.
2. Андрусів У.Я. Концептуальні засади формування ефективного механізму управління підприємствами. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка». Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013. Випуск 24. С. 8-14.
3. Нижник Н.Р., Машков О.А. Системний підхід в організації державного управління: Навч. посібник. К.: УАДУ, 1998. 160с.
4. Хміль Ф.І. Основи менеджменту: підручник. К.: Академвидав, 2003. 608с.

Пословський Василь

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Монастирський Г.Л.)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Підґрунтям підвищення медичної, соціальної та економічної ефективності функціонування системи охорони здоров'я є раціональне впровадження інноваційних технологій лікування, діагностики, профілактики та реабілітації захворювань, вдосконалення менеджменту та професійної підготовки медичних кадрів закладів охорони здоров'я. Інноваційні підходи відіграють вирішальну роль у поступальному розвитку будь-якого сектору